

Vergaderjaar 2017–2018

21 501-08

Milieuraad

Nr. 701

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN KLIMAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 november 2017

Op woensdag 15 november 2017 vindt in Brussel de Raad Algemene Zaken plaats. In deze brief wordt ingegaan op de agenda, die volledig is gewijd aan het Cohesiebeleid en de Europese Structuur- en Investeringsfondsen (ESI-fondsen).

Er staan tijdens de RAZ Cohesiebeleid twee onderwerpen op de agenda:

1. een informatiepunt van het voorzitterschap over de voortgang van de triloog over aanpassingen van de Algemene Verordening voor de Europese Structuur en investeringsfondsen (Verordening 1303/2013);
2. een discussie over de toekomst van het cohesiebeleid na 2020, gebaseerd op het zevende Cohesierapport van de Europese Commissie.

Tot slot worden er Raadsconclusies over synergie en vereenvoudiging van ESI-fondsen als hamerstuk geagendeerd.

Triloog over aanpassingen in de algemene verordening voor ESI-fondsen

Tijdens de Raad zal het Estse voorzitterschap de Raad informeren over de voortgang van de onderhandelingen (triloog) met de Europese Commissie en het Europees Parlement over de algemene verordening voor de ESI-fondsen, ook wel Omnibus-verordening genoemd.

Deze verordening gaat over de uitvoeringsregels van de ESI-fondsen. De Raad heeft het voorzitterschap eerder een mandaat verleend om met de Europese Commissie en het Europees Parlement te onderhandelen over aanpassingen, waarbij vereenvoudiging van de uitvoeringsregels een rode draad in het mandaat is. De regels zijn omvangrijk en ingewikkeld. Het voorzitterschap heeft in eerdere terugkoppelingen op ambtelijk niveau aangegeven dat er vooruitgang wordt geboekt in de onderhandelingen, maar in een laag tempo door de complexiteit van het vraagstuk. Het is dan ook niet zeker dat de ambitie van het voorzitterschap om de onder-

handelingen dit kalenderjaar nog af te ronden, gehaald wordt. Nederland vindt vereenvoudiging van de uitvoeringsregels zeer belangrijk en draagt dit ook uit.

Toekomst van het cohesiebeleid

Als tweede onderwerp op de agenda staat een discussie over de toekomst van het cohesiebeleid na 2020. Dit is de laatste keer dat de Europese Ministers verantwoordelijk voor cohesiebeleid bij elkaar zullen komen om over dit onderwerp te discussiëren voordat de Commissie in het voorjaar met voorstellen voor het nieuwe Meerjarig Financieel Kader komt, waar de ESI-fondsen een significant onderdeel van zijn.

Nederland zet in op een toekomstgericht structuurfondsenbeleid, gericht op het oplossen van maatschappelijke uitdagingen en het versterken van sleuteltechnologieën. Sleuteltechnologieën onderscheiden zich doordat zij een hoge impact hebben en op verschillende sectoren van toepassing zijn. Hiermee zijn ze, naast dat ze onmisbaar zijn bij het oplossen van maatschappelijke uitdagingen, ook cruciaal voor het verdienvermogen van Nederland en Europa.

Voorbeelden van sleuteltechnologieën zijn nanotechnologie, biotechnologie en fotonica. Meer specifiek: Nederland is bijvoorbeeld sterk in nanotechnologie, waarmee onder meer een nieuwe generatie batterijen wordt ontwikkeld die toegepast kan worden in de automotieve industrie, elektriciteitsopslag en huishoudelijke elektronische producten. Deze generatie batterijen heeft een grotere opslagcapaciteit, laadt sneller op en is duurzamer in gebruik. Om samen aan innovatieve oplossingen voor maatschappelijke uitdagingen en sleuteltechnologieën te werken, moet synergie worden gezocht met andere instrumenten van het MFK, zoals het Kaderprogramma voor Onderzoek en Innovatie.

Voor die samenwerking is het ook noodzakelijk om grensoverschrijdende samenwerking tussen Europese regio's en de bedrijven, kennisinstellingen en clusters daarvan, los van directe aangrenzing, zoveel mogelijk te bevorderen. Bij de besteding van structuurfondsen moet worden uitgegaan van toegevoegde waarde van Europese interventie ten opzichte van nationale middelen. Daarom moet de nadruk liggen op thema's innovatie en duurzaamheid (m.u.v. het Europees Sociaal Fonds) vanwege hun grensoverschrijdende spill-over effecten.

Van spill-over effecten is sprake als een nieuwe kennis of technologie breder toepasbaar is dan alleen voor degene die de ontwikkeling (bedrijf, kennisinstelling of samenwerking daartussen) gedaan heeft. Deze effecten houden niet op bij landsgrenzen. Ontwikkelingen in nieuwe materialen zoals hierboven beschreven zijn bijvoorbeeld ook waardevol voor partijen buiten de ontwikkelaars zelf en dragen daarmee op brede schaal bij aan verduurzaming. Deze ontwikkelingen komen dan ook vaak tot stand via internationale samenwerkingsverbanden. Tot slot moet de uitvoering van en controle op structuurfondsen eenvoudiger worden gemaakt en meer in lijn met het subsidiariteitsprincipe worden gebracht. In maart dit jaar heeft het kabinet een gezamenlijk Nederlands standpunt met decentrale overheden langs deze lijnen geaccordeerd en vervolgens uitgedragen.

Nederland is voorstander van synergie en vereenvoudiging t.a.v. de ESI-fondsen en steunt de Raadsconclusies hierover.

De Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat,
M.C.G. Keijzer